

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt. 50 kr., egy hére 1 frt.

Megjelenik mindennap. vasárnap kivételével.

A szerkesztőse t felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztősegy Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gall-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gall-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Uj politikai irány.

Debreczen, márczius 9.

Nem csekély, mondhatni történelmi nevezetességű politikai események zajlottak le a közelmúlt napokban. Ez a kis időszak ugyan csak egy parányi hullám az idők végtelen oceanjában, de nagy idő az emberi törekvések történetében. Szinte könnyebűlve lélekzünk föl most már, hogy megszabadult az ország a súlyos aggodalomtól és áldatlan haretől.

A parlamentnek hajója békésen halad a keserűséget derű váltotta föl, az alkotmányos elvek bástyája újra épül, a szabadelvűségnek megkristályosodott verőfénye mint a napsugár áthat immár a nemzet testén. Nevetséges dolog azonban, hogy akárhányan a liberalizmust vádolják azokért az ocsmány dolgokért, a miket egyesek követtek el az ő nevében. A szabadelvűség tiszteli a politikai önértetet, az igaz szabad elvűség nem kicsinyli az eszmék harcát, sőt mi több, oda vezet annak üde forrá saihoz.

A mikor Vilmos császár 1897. szeptember havában oly lelkesen szólt Árpád fiáról, akkor szívünkhöz szólt Vilmos császár. Benső impulzus szólt belőle, megcáfolta a gyalázatos rágalmat. Dicsőítette a mulat a jelennek apoteozisával és a reménynek sugaraival. Ez a beszéd természetesen nem tetszett ellenségeinknek. De hogy is tetszhetett volna, mikor a

nagyhatalom ura elismerőleg beszélt nem zetünk kulturhivatásáról.

Magyarország államiságának s életére jének gyökerein rágódtak mostanában a férgek, mert a bomlás tünetei mutatkoztak rajta. Szerencse, hogy az izgalom elenyészelt, szerencse, hogy az obstrukció fojtó ködéből kivezetett a bátor mentő karja. Azt mondják Széllről, hogy az elvek terén intranzigens.

Ez nem is lehet máskép. Akiben a politikai élvizilárdság olyan mély gyökerei vert, mint Széllben, az egy hajszálnyira sem térhet attól az iránytól, mely benne évtizedek óta megegyesedett. A ki a nemes egyszerűség és hazafias önzetlenség örökség mintaképének a „haza bölcsének“ Deák Ferencnek közvetlen környezetében ismerte meg a magyar politikai életet s a nagy férfunak jellemét bámulta, az nem haladhat más ösvényen, mint azon, melyet a magasztos hazafiság és szeplőtlen jellem tűzött eléje.

Mit ér a jó törvény, ha annak végre hajtóját nem hatja át az erény tündöklő listasága, mit ér a soi beszéd a nemzeti politikáról, ha a magyar nemzeti ügynek nem teremünk melegágyakat, melyek büszkén hirdessék a nemzeti eszme diadalát a Kárpátoktól Adriáig.

A társadalmi téren és a közpályákon le kell rombolni a léha urhatnamságot s piszkos önzést s helyibe kell megteremteni a jellem arany korszakát. Mit is mondott csak Petőfiünk?

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Bodor Judit jószívéről.

Irta: Hamvas József.

Szombat este volt, másnap vette volna föl Bokor Judit első hosszú ruháját, egy takaros halovány kék ruhácskat, mikor nagy ijedséggel jött haza a mezőről egy szolgálégnys s oda állott Judit elé:

— Baja történt a tekintetes urnak.

Judit nagyon megijedt s ki akart menni a mezőre.

— Ne menjen kisasszony, hozzák már a tekintetes urat.

Hozták is nagy lassan. Négyökrös szekér ballagott vele a mély homokban, a koesi fenekén fel boglya széna volt a fekvő helye. Pedig ha keményebben feküdt volna se érzi meg. Nem fajt neki már semmi, heves vére kihült, megaludt, Bokor Andrászt holtan hozták haza a mezőről.

Ott a füzesek között kardpengében vilant meg a napsugár, távol trombita, meg dobszó hallatszott, lovak dobogása és katonai vezényszó.

Bokor Andrászt a hadgyakorlat, meg a veshe vére ölte meg, egy huszárszázad azt a

parancsot kapta, hogy vágta a Bokorék földjen keresztül, a jó gazdában felforrott a méreg, mikor látta, hogyan tiporják sarju szénáját a kemény patkók, kérdőre vonta a vezénylő tisztet.

Valami maga fajta forróvérű emberro akadhatott s az letta vége, hogy Bokor András mély kardsapást kapott fejére, összerogyott s Bokor Juditból árva leány lett.

Ezért nem vette föl vasárnap Judit az első hosszú ruháját, a takaros haladványkék ruhácskáját, hanem leült varrógépe mellé és zokog, ott varrogatott kora regel öl késő estig, hosszú ruhán, fekete ruhán. Azután elgondolta, hogy mi lesz véle ezután.

Harmadnapra megjött Bokor Jenő, Bokor András unokaöccse.

Előkelő városi ur, aranylánczot és selyem nyakkendőt viselt.

Nagyon meg volt hatva s ezt szép szavakkal mondta el Juditnak.

Amit mondott az is olyan urias volt mintha szavai is aranylánczot meg selyem nyakkendőt viseltek volna.

— Édes hugom, kis Judit, velem jössz be a városba. A társaságban megenyhül majd bánatod s mivelődni fogsz. Nem maradhatsz így egymagadban itt falun.

„Jellemtelenség e kor bélyege;
Pedig csak egy, csak egy; a jellem az,
Ami az embert emberré teszi.
E nélkül hitvány, öntudatlan tárgyak
Vagy legfőkébb is állatok vagyunk“.

— **A meghiusult fuzió.** Régóta pengetik, hogy a függetlenségi párt két árnyalata között legközelebb létrejön a fuzió. A most lezajlott parlamenti harc befejezésekor hangzottak különösen, hogy miután a két párnnyalat közt nincsenek elvi ellentétek és Eötvös Károly kizárásával a személyi ellentétek is a minimumra redukálódtak, a fuzió minden bizonynyal létrejön. Ez azonban még sem következett be. A tárgyalások során kiültt ugyanis, hogy Bartha Miklós és néhány hive csak ama feltétel alatt velt hajlandó a Kossuth párttal való egyesülésre, ha az egyesült függetlenségi párt kimondja, hogy belemegy a delegációkba. Ezt azonban a Kossuth-párt el nem fogadta s így a tervbe vett fuzió végleg abbanmaradt.

Hegedüs Sándor kerülete. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszterre történt ki-nevezése alkalmából a parlamenti gyakorlat szerint tudvalevőleg leköszönt a kolozsvári l. kerület mandátumáról. A kerület azonban újból őt jelölte s a függetlenségi párt vasárnap tartott ülésén elhatározta, hogy tekintettel Hegedüs Sándornak a béke érdekében kifejtett üdvös működésére, ellene jelöltet nem állit s ezen határozatát Felhívás útján közölte a függetlenségi polgárokkal. Mint egy újabb kolozsvári távirat jelenti, a képviselőválasztás folyó hó 21-ére lett kiüzve. A választás egyhangu lesz, mert Hegedüs Sándor ellen az ellenzék nem állit jelöltet.

Eljöhetsz hozzám, idős ember vagyok már, rokonod is vagyok, — nem szólhat meg még a világ érte. — Ezt a birtokot meg kiadjuk.

Bokor Judit hálásan esókolta meg az előkelő ur kezét, s azt mondotta neki, hogy el-megy vele.

Alig mult el a temetés szomorú napja, Judit behurczokodott a városba, a birtok bérvételére jelentkezett is már egy német szü-letésű kereskedő, a ki Magyarországon akart letelepedni.

Bokor Jenő Judit jöttével nagyobb lakást fogadott, lemondott hiataláról, — a városban már beszélni kezdték, hogy elveszi unokahugát.

Judit nem tudott erről semmit. Az ő jó szive csak az áldott lelkü rokont látta az előkelő urban, — hogy az egész háztartást Judit pénze adta, azt természetesenk találta.

Elmult a gyász esztendeje s Juditot hivni kezdték társaságka. — El is járogatott, de Bokor Jenőnek nem tetszett a dolog, — értésére adta a leánynak s ez nem is ment el többet.

Hauem mikor a város fiatalsága esónak-versenyt rendezett a kék tavon, mely ott ragyogott a fehér országúttól a szőlőtermő dom-

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

Dániel Gábor ül az elnöki széken. A szélsőjobbról éljenzéssel fogadják. Az új elnök csöngetéssel és jelentéssel kezdi működését. Jelentései közt van egy érdekes is. Az, amelyik hírt ad, Bánffy Dezsőnek mandátumáról való lemondásáról. A jobb- és baloldal is éljenez. A jobboldal annál a szakaszánál, hogy Bánffy főudvarmester lett, a baloldal, hogy képviselőségéről lemondott. Molnár Antal a közoktatásügyi miniszter jelentését terjeszti elő: a közoktatás állapotáról, valamint a tanítói nyugdíj és gyámalap 1896. évi állapotáról.

Kubik Béla az ócsai választás ügyében interpellációt jelent be a belügyminiszterhez.

A székes fővárosi Margithidnak a Margitszigettel való összeköttetéséről szóló törvényjavaslat harmadszori olvasása következik most. A Ház a törvényjavaslatot harmadszori olvasásban is elfogadja és Polónyi Gézának a kvóta ügyben való indítványára tér át, illetőleg az ezen megindult vita folytatására.

Ezzel tehát következett a kvóta-ügy. Először Kossuth Ferencz beszélt hosszan és elég unalmasan.

Széll Kálmán miniszterelnök azonnal felelt, illetve felvilágosította Kossuthot és társait.

Polónyi Géza a miniszterelnök szavait igyekezett czáfolgatni kevés sikerrel és megfélemlítő bö cselességgel.

A gyűlés végén Kubik Béla és Pichler Győző interpelláltak a legutóbbi képviselő választás alkalmából, a melyre a miniszterelnök azonnal felelt.

Politikai epizódok.

(Jelenet a kupében. — A leves tál.)

— márczius 7.

Politikai körökben beszélnek az alábbi érdekes epizódot: Atzél Béla báró, a ki már régebben nem foglalkozik az aktív politikával a napokba külföldi utjáról jött haza. Mikor a gyorsvonat Pozsonyba ért, a pályaudvaron föl szállt a vonatra Frey Ferencz, Esztergom városi nemzeti párti képviselője.

bobig akkor mégis elment Judit s fölvette halvány kék hosszú ruháját.

A tó mentén színes pavillonokat emelt a rendezőség, a csónakokban izgatott versenyzők a kormányt egy egy leányka foglalta el.

Ruhájának színeit viselték még az evezősök is.

Juditnak is jelelték csónakot, hat fiatal ember üdvözölte, mikor a verseny helyére ért mindannyinak karján halvány-kék szalag, a leány elpirult egy kicsé.

Megkezdődött a verseny, az izgatottság tetőpontra hágott, az evezők a vízbe csaptak s Bobor Judit csónokja kiszökött társai közül a legelsőnek.

A parton már tapsot lehetett hallani. De a többiek sem engedtek, nyomukban egy másik evezős erősen iparkodott az elsőségért s minden a fordulótól függött, melyik kapja ott a jobbik helyet.

Judit kipirult a nagy izgatottságtól, biztatta evezőseit. — De a versenytárs is iparkodott.

Már a fordulóhoz érnek, a két csónak egyszerre ér oda a parton kiáltás hallatszik, Judit csónokja fölfordult.

Ami aztán következett, arra csak homályosan emlékezett Judit. Ugy érezte, hogy egy

— Hát mi újság, hogy vagytok? — kérdi Atzél Frey képviselőt.

— Hál' Istennek jól vagyunk. Holnap lépünk be a szabadelvű pártba.

Atzél, ki külföldi utjában még lapot sem ért rá olvasni, résztvevő pillantást vetett az esztergomi követre, aztán kezébe véve utitáskáját, szó nélkül elhagyta a fülkét.

A szomszéd szakaszban Eszterházy Mihály gróf ült Atzél báró is ott foglalt helyet.

— Szegény Frey — kezdi a beszélgetést Atzél — olyan jó ember volt — megörült.

— Frey, a képviselő? — kérdi Eszterházy.

— Az, szegény.

— Aztán honnan tudod.

— Itt van a másik szakaszban. Azt mondta, hogy ti mind, te is, Apponyi is, Horánszky is beléptek a szabadelvűpártba.

— Igazat mondott — válaszolt nyugodtan a gróf, — ez úgy van.

Atzél báró nagyot nézett, aztán vette a paktáskáját és szó nélkül — ő maga is belépett a szabadelvűpártba.

Ez a másik epizód színén a nemzeti párt belépésével függ össze.

Néhány nappal előbb, mint Horánszkyék átsétáltak volna a Lloyd-klubba, a Kálvin téri régi tanya lépcsőházában Károlyi István gróf igyekezett lefelé kecsijához. A mint gondolatlanul ballag elébe toppan egyik elvtársa s így köszönti reá a jó reggelt:

— Nos, kegyelmes uram, megyünk megenni a levest, a melybe beleköpködtünk.

A gróf hidegen végignézi elvtársát és nagy flegmával eképfellett:

— Én nem eszem abból a levesből.

Nem is evett, mert tudvalevő, hogy Károlyi István gróf még csak másodmagával van a régi nemzeti pártból azok közül, a kik a belépésre nézve kategorikus nyilatkozatot nem tettek.

Ez a leveses história csakhamar elter-

erős kar megragadja, partra viszi, aztán kocsiba emelik s haza hozták.

Másnap, mikor fölébredt, köhögni kezdett de azért fölkel s kitérta ablakát.

Legnagyobb meglepetésére az ajtón kopogtatás hallatszott s egy fiatalember lépett szobájába, zavartan kért bocsánatot, elmondta, hogy Szegély Sándornak hívják, ő volt, a ki Juditot kimentette a vízből s most tudakozódni jött állapította felől.

A leányt valami névtelen szorongás fogta el, nem kevesebb zavarral kínált helyet, beszélgetnek közönyös dologról. Aztán hogyan hogyan nem, egyszerre csak azt mondta az ifju a leánynak:

— Szeretlek!

Bokor Judit nem vonta el kezét az ifjuéból.

— Remélhetek?

— Bátyámmal kell beszélnem... Isten önnel.

Az ifju elment s Judit indult bátyjához.

Dobogó szível haladt át a szobákon, belépett.

A szobában nem volt senki, az ablakon vakító fény verődött a szobába. Az íróasztalon irott könyv nyitva feküdt.

Juditot vonta a kíváncsiság, odament a

jedt a képviselők közt. Jóízűt nevettek rajta s aztán azt kezdték firtatni, ki volt a nemes gróf partnere, a kivel ez a lépcsőházi bontott történt.

Firtaták kutatták, de hasztalanul.

Most, hogy az eleki fáklyásmenetnek és az avval kapcsolatos beszédnek hirre futott észhez kaptak a kíváncsiak.

Tudják már kicsoda.

Persze, hiszen az a bizonyos politikai kosztos még vasárnap is beleköpködtött a leveses tálba.

Védekezés a veszetség ellen.

— (Egy miniszteri rendelet.) —

A m. kir. belügyminiszter a következő körrendelet intézte valamennyi törvényhatóságokhoz:

„Ismételve fordultak elő oly esetek, hogy a törvényhatóságok a veszetség gyanujában álló állatok megmárt egyénekei csak akkor küldték a Pasteur-féle védőoltások eszközölésére végett Budapestre, a midőn a maró ebnek veszetsége az agyával tett kísérletek által már kétségtelenül megállapított.

A megmárt emberek orvoslása és beoltása iránt szükséges intézkedések foganatosítását azonban a diagnosztikai — vizsgálatok eredményétől függévé tenni nem lehet.

Mert az állatorvosi akadémia tanárstületének a földmívelésügyi m. kir. ministerhez intézett véleményes jelentése szerint házi nyulakon, amelyeket a diagnosztikai oltásokra rendszeren felhasznának, a szándékos fertőzés, illetőleg beoltás után átlag csak 12—21 nap múlva szokott a veszetség jellemző tünetekben mutatkozni.

Ha tehát a maró állat agrának felküldésére és az eredmény közlésére szükséges időt is számításba vesszük, úgy legalább 16—25 nap telik el, amíg a kísérlet eredményéről, illetőleg a megállapított kórisméről az illető hatóság értesíthető.

De még azért sem tanácsos a kísérleti ellenőrző oltások eredményéről szóló jelentés beérkezéig várni a megmártak felküldésével, mert megtörténik nem ritkán, hogy az ellenőrző oltások azért mutatnak negatív eredményt mert a felküldött állati hullarészek hiányos csomagolás miatt nagy hőmérsékleti befolyások alatt szállítás közben rothadásnak indulnak,

Bátyja irásával tegnapi kelettel a következő állott:

Nem hallgathatom tovább, Judit egészen nagy leány lett. Beszélnem kell vele. Vagyona nyugodt életet biztosít. Holnap szölok.

Judit elhalványodott.

Erre nem gondolt sohasem. Mereven tekintett az írásra. Nem vette észre, hogy bátyja mögötte áll.

— Láttad — szólott Bokor Jenő.

— leány megrezzent.

— Mit felelsz rá?

— Batyám, én mást szeretek.

— Kit?

— Aki a vízből kimentett.

— Szerencsétlen!

Az az ember ölte meg az apádat, Tartalékos tisztt, akkor történt meg vele a szerencsétlenség.

Bokor Judit egy sikoltással a földre rogyott.

Mikor magához tért, átgondolta a rettenő helyzetet, künn vihar tombolt, átizzadva, reszketve támolygott az ablakhoz, kitérva, beomlott a fagyasztó levegő

Szívta magába a halált.

mi által a hullarészekben esetleg megvolt vesztségi vírus elveszti ható erejét.

Másfelől pedig bebizonyult a vesztség ellen végző Pasteur-féle oltásokról, hogy minél előbb végeztetnek, azok annál biztosabb sikerrel járnak.

Végre még azért sem tanácsos a megmárt emberek beoltásával addig várni, míg 16—25 nap múlva megérkezik a dianostikai vizsgálat eredményéről az értesítés, mert fordulnak esetek, a midőn talán az egyéni sajátosságok vagy a fertőző anyag erős virulenciája folytán a lappangás ideje nagyon rövid és 14—18 nap múlva, sőt még rövidebb idő alatt is a megmárt emberen a vesztség kitér.

Felhívom ennél fogva a törvényhatóságot hogy veszett, vagy a vesztség gyanújában álló állatok által megmárt egyének védőoltások céljából való felküldése iránt az ellenőrző oltások eredményének bevétele nélkül, lehetőleg azonnal intézkedjék és pedig annál inkább mert az országos közegészségi tanácsnak véleménye szerint teljesen ki van zárva annak a lehetősége, hogy a megmártaknak vesztség ellen botlása rájuk nézve valamely káros következménnyel járna.

Figyelmeztetem azonban a törvényhatóságot, hogy e tárgyi intézkedése a védőoltás fontosságának megmagyarázásából s a Pasteur-intézetbe való juthatás megkönnyítéséből álljon; mert erőszakot alkalmazni s a megmártakat akarataik ellenére beoltani nem lehet.

Ha pedig a törvényhatóság a vesztség megállapítását a védőoltásoktól eltekintve is szükségesnek tartja, ennek acéljából a maró állatnak mindig csak a fejét küldesse be és pedig a boncolás fogatosítása után azonnal (1000 sublimat-oldatba mártott ruhába göngyölve és fűrészpórral vagy korpával megtöltött, — nagyon jól el zárható rekeszbe) csomagolja.

Dalügy.

A debreczeni dalegylet kezdeményezése, indítványára az országos magyar dalegylet közgyűlése határozatilag kimondta, hogy a kerületi dalos szövetségek felállítása az országos dalügy érdekében nemcsak kívánatos, de szükséges is.

Megbízott egy albizottság Lengyel Imre elnöke alatt, hogy dolgozzon ki egy részletes javaslatot a felállítandó dalos szövetségeknek az országos magyar daloregyesület keretébe való beillesztésére nézve.

A bizottság ülésén megállapodott az irányelvekben, a mely alapon az országos daloregyesülethez intézendő beadvány szövegezése s a szervezési alapszabály elkészült.

A debreczeni dalegylet újabb ténykedésével is rá fog szolgálni arra, hogy a tervezett s a hazai dalügy történetében nagy forduló pontot képező országos érdeklődésnek létrehozásával magának elismerést és dícséretet szerezzen.

A gondosan összeállított s kellőleg megokolt bizottsági jelentést egész terjedelmében közrebocsátjuk.

„Az Országos Magyar Daloregyesület
tekintetes Igazgató-Választmányához

Budapest.

Tekintetes Igazgató-Választmány!

Az Országos Magyar Daloregyesület által múlt év április hó 16-án tartott választmányi ülés s ezt követőleg április hó 17-én tartott közgyűlés határozata alapján azzal biztatunk meg, hogy tegyünk részletes javaslatot arra nézve, hogy a kerületi dalos-szövetségeket minépen lehetne az O. M. D. E. keretébe beilleszteni úgy, hogy ez által az O. M. D. E. fennállása kockáztatva ne legyen, továbbá dolgozzunk ki egy szervezési javaslatot a kerületi dalos-szövetségeknek az O. M. D. E.

keretébe való beillesztésére és megalakítására nézve.

Ezen határozat alapján a bizottság Lengyel Imre elnöke, dr. Angyal Armond, Jid. Abrányi Kornél, Hackl Alajos, Werner László bizottsági tagok s a jegyzőkönyv vitelére felkért Krasznai Ferencz (debreczeni dalegylet titkára) részvételével A r a d o n gyűlésezvén beható eszmecsere után következő irányelveket állapított meg és foglalt jegyzőkönyvbe:

a) Hívja fel az O. M. D. E. igazgatóválasztmánya az összes tagtestületeket a felállítandó kerületi dalos-szövetségekbe való belépésre

b) Állapítsa meg az O. M. D. E. választmánya 5—8 megyének egy kerületbe való összevonásával az egyes kerületi dalos-szövetségek területét s azoknak székhelyét.

c) Dolgozza ki az O. M. D. E. alapszabályait oly irányban, hogy abban a: „Kerületi Dalos-szövetség” és az O. M. D. E. közti viszony szabatosan meg legyen állapítva.

d) A felállítandó Kerületi Dalosszövetség által szerkesztett és az ottani viszonyokat kellőleg ismertető alapszabály tervezet az O. M. D. E. választmányának jóváhagyásával terjesztendő fel megerősítés céljából a m. kir. belügy miniszteriumhoz.

e) Kívánatosnak tartja a bizottság, hogy az egyes kerületi dalosszövetségek kebelükbe a nemzeti daloregyesületeket is bevonja de alapszabályilag megállapítandó, hogy a kerületekben évenként tervezett összejeve telek alkalmával rendezendő nyilvános előadásokon csak magyar karnégyesek legyenek előadhatók.

f) A kerületi dalosszövetségek évenként tartsanak a kerület más-más pontjain összejöveteleket s rendezzenek nyilvános előadásokat, mely előadások tisztla jövedelme szét fog osztatni a kerületi szövetség dalünnepélyén részt vett és közreműködött dalegyletek közt utazási költségeiknek legalább részbeni fedezésére.

g) Versenyek a kerületi dalosszövetség ünnepélyén egyáltalában ne tartassanak.

(Folyt. köv.)

Egyről-másról.

Az ezredes ur.

Aolt debreczenben állomáson nemrégiben egy régi ezred. Igaz, hogy nem a háboruban szerezte a sok dícsőséget, de annál több bábért aratott békehadjárataiban — a szép asszonyok körül

Csak úgy hívták közönségesen, hogy legény ezred, mert ősi tradíciója szerint nőtlen tisztikar állott az élén.

Ha valamelyiknek kedve kerekedett „igába adni a fejét”, vagy nőülési roham fogta el egynémelyiket, áthelyezték más ezredhez, mert regula volt, hogy a ki megnősül az odébb állhat menten.

Volt is ribilió, ha állomás változtatott ez az ezred.

Nem volt se vége, se hossza a bucsuzkodásnak és rémitő hiány állott be a városban nevelőnk, ezukrász kisasszonyok és a „kaszir frajlák” dolgában.

Volt ennek a híres ezrednek egy még híresebb parancsnoka.

Ismerete a város apraja-nagyja Dunai Pistát, aki daczára hát X es vállainak, még mindig elég egyenesen hordta a derekát: sőt a mi fő, még mindig nagyon szerette a szép asszonyokat, de nem egyszer eludvarolgotott a kurta szoknyás „bakfisok”-nak is.

Nagy Don Juan volt az öreg teljes életében.

Vérében volt ez már, hát csak nem tudott róla leszokni sehogy sem.

Ahol egy menyecske-piknik, theauszonna vagy juor volt, onnét el nem maradt volna az öreg egy vagyonért sem s hol a mamának, hol a leányának, hol meg az egész családnak csapta a szelet.

Szerették mindenütt a jó Pista bácsit; de büszke is volt ám reá nagyon. Bajuszát óraszámra igazgatta egy-egy visit előtt s szürkülő hajának ritka szép szálaitkülön külön helyezgette barázdás homlokán.

„Fess” akart lenni az öreg mindig s legalább is hadnagynak képezte magát ha „elfensterlovagol”-t valamelyik szép ismerőse ablaka alatt s „kihuzott” a lován huszárosan.

Háziaszonyánál a szép kis Mecsek doktornál napos vendég volt. Kávéházakban, színházban, estélyeken ott volt oldala mellett, élénken társalgott a kis asszonykával, követte őket mindenhova.

A városban már különféle pletyka kezdett lábra kapni.

Némelyek rokonnak, mások a ház jó barátjának hitték: sőt a rossznyelvű asszony-nép azt híresztelte, hogy — szerelmes az öreg.

És eltalálták.

Olyan szerelmes lett a jó Pista bácsi, mint — két ezicza.

Sőt meg volt róla győződve, hogy a kis doktorné is eped utána, mert el nem képzelte másként és nem tudta mire magyarázni a sok csintalanságot és bizalmaskodást, a mivel a kis menyecske naponként gyönyörködött.

Csak a kedvező pillanatot várta, hogy nyilatkozhassék és elmondhassa a kis csintalan asszonykának, hogy mint szereti, mint imádja őt s mily hangosan dobog a szíve érte.

S az alkalom nem is késett soká. Egy délutáni visit alkalmával, a menyecske maga volt othon. A férj a kaszinóban tarokkozott. Mert kérem a férjek ilyenkor többnyire a kaszinóban tarokkoznak.

Most vagy soha!

Lábai elé borult Pista bácsi szíve bálványának, megragadta a kis kezeit s halkán rebegé.

— Szeretem, imádom asszonyom! Egy szava boldográ teszem! Mondja, hegy szeret ön is!?

A kis menyecske egy cseppet sem jött zavarba, pajkos kacagással cirólgatta meg, az ezredes ur kopaszodó fejét s csintalan szem hunyorítással felelé:

— Hát hogyne szeretném édes jó Pista bácsi, a mikor olyan nagyon hasonlít a — nagy papámhoz.

Soking.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. március 9.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— március 9 —
— Száraz. — Hőemelkedés. —

Mulatságok.

Március 15. Az 1848/49-iki honvédek táncvizigalma a »Korona« disztermében.

Március 15. A »Petőfi dalkör« társas vacsorával egybekötött hangversenye a »Bika« disztermében.

Az elveszett hercegnő.

Trubetzkóy hercegnőt, ki férjétől, egy orosz főúrtól meg szokott, még mindig keresik. A körözés level Debreczenbe is megérkezett, de sajnos, idáig még Debreczenben sem fedezték fel a szép Alexandrina hercegnőt.

»Egyszer egy hercegnő
Mit gondolt magába
Felöltözött szépen
Utazó ruhába,
Felöltözött szépen,
Pénzt is vett magához,
Nem ment el bucsuzni
A férje urához,
Meggörögött, megugrott,
Mint valami donna,
Mintha nem is orosz
Hercegnő lett volna.

Keresték, kutatták,
Nem találtak nyomba,
Jó helyre szokhatott
A hercegi donna;
Keresték, kutatták
Egész világ szerte,
De ezernyi rendőr
Meg dehogy is lelte.
Hiába szimatolt
Annyi rendőr orra,
Nem találtak sehol
A szép dezentorra,
Hej pedig nálunk is
Szépen kidobolták:
Fogják el, ha tudják
A székevény donnát.

Egy ember volt csupán,
A ki nem kereste,
A kit nem bántott a
Szép hercegnő veszte,
A ki a szokésért
Sokszor adott hálát
S folyton imádkozik,
Hogy meg ne találják,
Hogy fel ne fedezzék
A székevény szépet,
A ki odahagyott
Vagyont, állást, férjet,
Egy ember áldja csak
A szoktató perczet:
A szép asszony férje,
Trubetzkóy hercegy!

Adieu.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt a városháza nagy termében Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklése alatt tanácsülés volt, melynek tárgyát a folyó ügyek elintézése képezte.

— **A „Csokonai Kör”-ből.** A legközelebbi felolvasó estély f. hó 17-én pénteken délután 5 órakor lesz a Kereskedelmi Akadémia dísztermében, melynek műsora a jövő hét elején fog közöltetni. A Dr. Veszprémy István féle ünnepély a jövő hó elején fog megtartani. Ez idényben felolvasásokat fognak tartani: Dr. Kardos Albert, Dr. Gulyás István, Zalai Márk, Dr. Tüdös János, Jablonczay Kálmán stb. Az évhezáró utolsó felolvasó estély ismét társas vacsorával egybe kötve a »Margit» fürdő nagytermében lesz változatos és vonzó tárgysorozattal.

— **Az országos színészkongresszus.** Az országos színész egyesület kerepesi-uti palotájában tegnap folytatta tanácskozását a színészkongresszus. A gyűlés napirendjére a vi-

déki szintársulatok kiküldött képviselőinek igazolása és a kongresszus tisztikarának megválasztása volt kitűzve Ma a kérvényező bizottság és a főlebbező-bizottság jelentéseire került a sor. A mai ülést Rátkay László elnök távollétében Somogyi Károly alelnök nyitotta meg. A tegnapi ülés jegyzőkönyvének fölolvastása után Tiszay Dezső jelentést tett az igazgató-tanácsosok tegnap lefolyt választásáról. Igazgató-tanácsosok lettek Pázmándy Dénes, Ditrói Mór. Tapolczai Dezzó, Szilágyi Vilmos, Jakab Ödön és Komor Gyula dr. a színészegyesület fővárosi tagjai közül, a vidékiek közül pedig Krecsányi Ignác, Somogyi Károly, Szakács Andor, Bács Mihály, Azután Komjáthy János fölolvasta a kérvényező-bizottság jelentését. A kongresszus az összes kérvények dolgában elfogadta a bizottság indítványát részben vita nélkül, részben többek felszólalása után szótöbbséggel. A felebbező-bizottság jelentését Pa'aj Sándor dr. ismertette. Tizenkét óra tájban megérkezett a kongresszus elnöke, Rátkay László országgyűlési képviselő, a kit nagy éljenzéssel fogadtak. Az elnök bejelentéi, hogy Széll Kálmán miniszterelnök és Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter, a kikhez a tegnapi ülés határozata értelmében követséget küldenek, szívesen fogadják a tisztelgést. Hegedűs Sándor már ma déli egy órakor fogadja a küldöttséget s ezért az elnök délután négy órára fölfüggesztette a közgyűlést.

— **Öngyilkos rendőr.** Tegnapi számunkban megírtuk, hogy Balácsi Imre r. főkapitánysági kézbesítő a Kossuth utczai temetőben felakasztotta magát. A holttestet a közkórházba szállították, hol ma délelőtt boncolták fel. Halálát agg édes anyja, felesége és gyámolító nélkül maradt gyermekei siratják. Az öngyilkosság okáról több verzió kering. Valószínű, hogy gyógyíthatatlan betegsége kergette az öngyilkosságba a szerencsétlen rendőrt. Már régen panaszkodott, hogy gyógyíthatatlan tüdő-baja van s úgy látszik nem tudta tovább rejtendő betegsége kinjárt viselni. Temetése holnap délután lesz.

— **Elfogott betörők.** Hirt adtunk idején azokról a tömeges betörésekről, melyeket ismeretlen tettesek követtek el a szőlőskerti nyaraló-helyiségekben. A fosztogatók a nyaralók ajtóit vasruddal felfeszítették s ily módon hatoltak be a szobákba s a mit csak találtak butorokat, ágyneműket függönyöket s más egyéb tárgyakat elvittek. A tettesek Orosz István szőlőjében még a pinczét is feltörték s nagy mennyiségű bort mintegy 200 liter elhordták, ugyanannyit pedig a hordókból elolyni engedtek Klein Jakab kára 100 Orosz Istvánné 150, Nagy Sándor ügyvédé 50, — Trnka Gottliebé 20, Juhász Józsefé 30 ft. A jelentés megítele után a rendőrség nagy apparátussal nyomozott és sikerült is a tetteseket kinyomozni s letartóztatni. A fosztogatók: Füzési Ferencz, Lengyel József és Firkas Géza foglalkozás nélküli fiatal 18—20 éves suhanczok, kik tagadják a terhükre rótt cselekményt. — A rendőrség azonban annyi terhelő adatot szerzett be ellenük, hogy tagadásuk hiábavaló. A betörők nem tudják alibijüket igazolni, meg két tanu terhelen vallott ellenük, kik hallották, mikor Füzésiék pajta-feltörésekről beszéltek. A betörőket letartóztatták s tegnap óta az ügyészség fogházában vannak, — hol ellenük a további vizsgálatot folytatják. Nem lehetetlen, hogy a többi kerterben, így a hatvan-utczai kertben közelebb történt feltöréseket is ugyanezen csavargók követték el.

— **Az izr. hitközség kölcsöne.** A debreczeni izraelita hitközség a templom építésből eredett függő adósságai kifizetésére 50,000 ft törlesztéses kölcsönért folyamodott az országos izraelita iskola alaphoz. A

közoktatásügyi miniszter azonban részint a kérvény hiányos felszerelése, részint a felajánlott biztosíték elégtelensége miatt a kölcsönt nem adta meg s erről a hitközséget közelebb értesítette.

— **A kit az irigyei árultak el.** Zülött, száználmas kinézésű alakot kísért be ma egy rendőr a II. ker. rendőrkapitányságra.

Régi ismerőse a rendőrségnek. Gyakran van rá ok, hogy a rendőrség szállást adjon neki.

Téglási Ferencznek hívják a csavargót.

— Hát maga ismét itt van? — kérde tőle a rendőrfogalmazó.

— Itt, instálom, de most ártatlanul. Az irigyeim árultak el.

Általános derűtlenség támadt a rendőrhivatalban.

— Hát mit irigyelnek magától? — kérde szánakozó hangon a r. fogalmazó.

Téglási Ferencz egy stoikus nyugalmával és egy filozófus mély bölcsességével adja meg a választ:

— Hát instálom, nincs olyan ember, a kitől valamit irigyelni ne lehetne. . .

. . . Téglási Ferencz koldulás miatt lezáratta a rendőrség.

— **Körrendelet.** A m. kir. földmivelésügyi miniszter érdekes körrendeletet bocsátott ki, mely Debreczen szab. kir. városháza is megérkezett. A körrendelet előre bocsátja azt, hogy nálunk még nagyon keveset foglalkoznak közgazdasági ügyekkel s gazdasági közvéleményről még szó sem lehet, mely körülmény megakadályozza azt, hogy Magyarország közgazdasági törekvéseiről, önállóságáról a külföld helyes ítéletet alkosson — tudatja, hogy mind eme bajokon egy közgazdasági szakközöny megindításával óhajt segíteni. A lap három nyelven jelenne meg: magyarul, francziál és németül. A lap czime: Magyar Közgazdasági Értesítő. Két hetenként fog megjelenni s előfizetési ára 16 kor. 20 frank, illetve 20 márka. A miniszter kéri a törvényhatóságokat, hogy saját körükben odahassanak, hogy a lap minél nagyobb pártfogásban és terjesztésben részesüljön.

— **Tűz.** Nagy tüzi lörma támadt tegnap este 8 óra fele. A „tűzvész” helyére a tűzoltóság is kivonult, pedig nem volt semmi szükség rá. A vásártéren támadt a pánikot okozó tűz. Kiss János munkás szalonná: akart sütni s tüzet csinált, mely a tűz közelében levő kis szalma csomót is meggyújtotta. A közelben nem volt semmi épület s mire a tűzoltóság kivonult, már a tűz el is volt oltva.

— **Garázdálkodó suhanczok.** Még f. hó 4-én, szombaton este 1/2 9 órakor történt, hogy özv. Nagy Istvánné Hadház utca 15-ik számú éjjeli mulatóhelyének utcára nyíló 9 ablakát valami 15—20 tagból álló suhancz-kompanya beverte. A tettesek a káros állítása szerint kőmives legények voltak, kik az ablak beverés előtt távoztak el a jelzett nyilvános helyről. Később ismét visszajöttek s a be-tört ablakok előtt olyan vad garázdálkodást csaptak, hogy a szomszédságban levő kereskedő revolver-lövésekkel szándékozott őket elzavarni. A károsult Nagy Istvánné panaszt tett a rendőrségnek, melynek csak két-tőt sikerült a garázda bandából elcsipni: Fésűs János Apafi-ut 47. sz. alatti lakost és Iván Jánost, kinek lakása ismeretlen. — A rendőrség erélyesen folytatja a nyomozást.

A zálogház rejtelvei.

Legutóbbi londoni tartózkodásomkor — így beszél egy ösmert német író — egy vagy nos londoni polgárral ismerkedtem meg ki meglehetősen változatos pályán jutott mai nyugalmas helyzetébe.

Beszédközben szóba került a napilapok „Elvesztett tárgyak” című állandó hirdetési rovata, mire az illető ur mosolyogva ezt a megjegyzést tette:

— E tárgyak legnagyobb része bizony sohasem kerül meg.

— Bizonyára azért, mert sohasem adják vissza károsultaknak! — jegyzém meg én erre.

— Sőt inkább, mert igazán sohasem vesztek el, hanem valamely zálogház vasszek rényében alusznak édes álmukat — mondá mosolyogva ismerősöm, ki egy ideig zálogház tulajdonos is volt ennél fogva a zálogházak titkaiba eléggé be volt avatva.

— Nem egyszer megesett — folytatta a volt zálogháztulajdonos — hogy nálam oly hölgyek zálogosították el ékszereiket, kikben egyszerű öltözetük daczára is rögtön felismerem az előkelő nőt. Hogy szemem nem csalt, arról másnap meggyőződtem az újságok „Elvesztett tárgyak” című rovatából, hol a nálam elzálogosított ékszer becsületetes megtalálójának magas jutalmat ígérték.

— De hiszen akkor önnek kötelesség lett volna hihetőleg nem igaz uton elzálogosított tárgyat tulajdonosának visszaadni!

— No hiszen jól jártam volna, válaszolt ő nevetve. Hiszen azt a saját tulajdonszöje zálogosította el.

— De hát akkor mi értelme volt a hirdetésnek?

— Hát csak az, hogy a ladynek némi aprópénzre volt szüksége, mit kedves férjének nem akart az orrára kötni. Az elzálogosított ékszertestvérek között is megért például 70—80 fontot (14—1600 korona), melyre én legfeljebb 15 fontot adtam (300 korona) s így az üzlet tisztességes polgári hasznot hozott, miután a lady többé nem is gondolt a kiváltásra.

A „tisztességes polgári hasznon” meggazdagodott brit állampolgár jókedvűen nyugtatott apró szemével s aztán, — meglepősemet észre véve, így folytatta leleplezéseit:

— Hja, jó uram a hölgyek mindenütt egyformák, akár a meleg éghajlatú Itáliában, akár ködös hazánkban, mindenütt egyformán szeretik az ékszert, a drága toilettet, és e kedvtelésükben gyakran átlépik a férjeiktől megállapított határt. Így van ez nemcsak a polgári osztálynál, hanem a felsőbb tízezer-nél is.

Miután pedig a hölgyek férjeikkel a kellemetlen *qui pro quo*-t lehetőleg kerülni akarják, elzálogosítják egyes ékszereiket, melyeket aztán a jámbor hiszéken férfiak által mint elvesztett jószágot hirdetnek a hirdalpokban. — Persze hiába mert azok többé sohasem kerülnek vissza a zálogház jól őrzött vasszek rényéből.

— De uram, — válaszoltam én nem hisz erkölcsi felháborodással, — hisz ez a legnagyobb uzsoráskodás a mit önök elkövetnek!

— Ej de naiv ön, jó uram, — válaszolt ő, kissé lenéző tekintettel, hiszen csak nem képzel ön bennünket olyan bambáknak, hogy

jótevény szamaritánusoknak álljunk be a midőn a kereskedők, ha a hölgyek fizetni nem tudnak, még sokkal nagyobb haszon mellett vállalkoznak e diszkrét — csereüzletre.

Csak tudná, hogy némely „szolid” firma miképpen gazdagodik meg nagyhirtelen. De a hölgyeknek legalább megvan az a hasznuk, hogy férjeiket nem busítják tulságos nagy számlákkal.

A zálogházak tehát valóságos jótevény intézmények, mert a házi békét őrzik meg — tévé hozzá nem kis önérzettel a nemes-szívű, 500 perczentre — **d o l g o z ó** férfiu.

— Isten tudja, hány ártatlan ember kerül az ilyen csalafintaságuk által gyanuba, mondám sóhajtván.

— Az bizony néha megesik, válaszolt ő egykedvűen, de a rendőrség már eléggé tapasztalt ezekben a dolgokban és nem igen kutatja az igazi tetteseket, tudta azt, hogy a férj legkevésbé se köszönné meg, ha a dolog napfényre kerülne.

Tudok esetet, a midőn egy zálogháztulajdonos ismerősöm szép fiatal neje, ki nagyon szeretett tulköltekezni, néhány dráma ékszert akart egy távoli városrészbéli zálogházban elzálogosítani.

A mint az ékszereket a segédnek átadta, ez bevitte főnökéhez megvizsgálás végett. Csakhamar megjelent a főnök az ékszerekkel kezében, de ki írja le a menyecske ijedségét, a midőn a főnökben haragtól kipirult saját férjét ismeré föl!

A dolog magyarázta az, hogy a férj rövid idő előtt fiókszálogintézetet létesített, miről a menyecske nem volt tudomása. E véletlen körülmény szolgáltatott alkalmat arra, hogy férj és feleség egy véletlen, de éppen nem óhajtott alkalom folytán kölcsönösen tudomást szerezzenek egymás üzleti manipulációiról.

Apróságok.

— A nőkről. —

*Nemde balgák dalnokaink,
Midőn gyöngye nőkről zengnek;
Lehetnék-e gyengék azok,
Kik szemekkel embereket,
Isteneket megigéznek.*

Csak a nők befolyása akadályozta meg az életnek kizárólagos gyakorlatiasságát és önösségét. A lélekölő egyhangu felületességétől csak a nők eszményi és regényes elemei óvták meg. A befolyás szelidítette meg a férfiak hevesességét, nemesítette meg szokásait s kevésbé tette kegyetlenségüket.

A nő uralma a szelidség, az előzékenység és az ügyesség uralma. Parancsai hízlekedések, fenyegetései könyvek. Uralkodik a házban, mint az államban a miniszter, mert azt parancsoltatja magának amit tenni akar.

Az Isten azért teremtette a nőket, hogy a férfiakat fékezze.

A világ legegyszerűbb nője a legjelentékenyebb férfitől is megkiván egy kis sarlataneriát és a legjobb szerelem sem ér a nőnek semmit, ha nincs fellelkesítve, ők jelenetézést, pallérozást, szóval csiszolt munkát kívánnak.

Balzac.

CSARNOK.

Az én titkárom.

— Charles Monselet. —

— Okvetlenül titkárt kell fogadnom, mondottam egy napon, pár éve már.

Hogy Paul Feral és Turpin de Sansay bőségben usznak, annak egyedül az az oka, hogy titkáruk van. A mikor megújítják az írást, diktálnak. Isten tudja, mennyi munkát takaríthat meg, az a ki diktál. Fogadjunk tehát titkárt. Ismertem egy derék embert, aki épp akkoriban állást kerest.

— Mennyi fizetést kérne havonként? — kérdeztem tőle.

— Százötven frankkal beérem, — felelt ő.

— Jól van, megadom; ön a titkárom. Jöjjön el holnap.

— Holnap reggel?

Gondolkoztam.

— Nem, ne siessünk úgy. Holnap délután 3 órakor.

3 órakor el is jött. Én egész délelőtt irtam, kicsit fárad voltam és idegeim nyugalomra szorultak.

— Tudja mit, — mondtam neki, — ha úgy tetszik, ma nem dolgozunk.

— Amint tetszik, — volt a válasza.

— Holnap azonban — jegyeztem meg pótlólag — holnap derekasan nekilátunk, azt már előre mondhatom. Előre is készülhet rá.

Másnap pontos volt, nagyon pontos. Kezeit dörzsölte a gondolatra, hogy szorgalmasan fog dolgozhatni. Hozott magával új tollakat és kabátujvédőket.

Különös hangulathat talált engem.

— Az emberi agy mégis csak különös egy gép! — dörmögtem.

— Kire haragszik? — kérdezte ő.

— Unmagamra! Elhiszi, ha mondom, hogy ma képtelen voltam dolgozni?

— Ah!

— Teljesen képtelen.

— Próbálja meg most — mondotta ő.

— Nem.

— Csak 1—2 óráig.

— Nem, — feleltem ismételve. — A mai napom el van rontva. Érzem, hogy nem is tudnék valami jót alkotni. Tudja mit, ebédeljen velem. Ebéd közben talán támad valami eszmém és akkor aztán este dolgozunk.

— Tehát este!

Ezzel a titkáromat elvittem egy vendéglőbe.

Ebéd után, a bor és fekete kávé hatás alatt, pár órát a munkának szentelhettem volna. Titkáromnál azonban másként áll a dolog. Ő oly kevéssé szokta meg a bőséges ebédet, hogy ez a kis kirugás teljesen használhatatlanná tette.

Kénytelen voltam őt a lakásáig elkísérni.

A következő nap péntek volt. Bár babonás nem vagyok, titkáromat mégsem akartam épp egy pénteki napon felavatni.

Mégis el kellett határoznom, hogy tényleg hasznát is fogom venni.

Pár nappal később leültettem íróasztalomhoz, ő háttal ült hozzám, hangosan beszélve jártam alá és fel a szobámban s időnkint megálltam, hogy bevájjam az ihlettséget.

Az ihlettség! Hívásomra nem mindig jött meg Ajkaimról csak lassan eredtek a szók. Több ízben, perczeken át, nyitott szájjal álltam, abban a szent meggyőződésben, hogy nevetségessé teszem magamat.

— Nos, hol vagyunk? — kérdeztem már harmadszor.

— Az első mondatnál.

— Olvassa. Vagy nem... már tudom. Az 1720-ik év egy szép tavaszi napján. Nem, nem, ezt huzza ki.

— Kihuztam.

»A ki az 1720-ik év egy szép tavaszi napján a szép Harlem városkában sétált volna, azt bizonyára meglepte volna.»

— Mi?

— Várjon csak... Nem! Ezt huzza ki!

— Már megint?

— Igen.

Ujra sétálgatni kezdtem a szobában.

Mit gondolhat felőlem a titkárom? Kérdeztem magamban és oldalról néztem őt, mialatt ő lemondólag, a tollat magasra tartva várt. Bizonyára valami tökfilkónak tart és azt hiszi, hogy egyáltalán nem értem a mesterségemet.

*

Ez a képzelődésem lassankint óriási mérvet öltött.

Bár nem láttam az arcát, ez az ember mégis feszélyezett; szinte szégyeltem, hogy beavattam őt gondolkozásomnak titkaiba, agyannak ingó habozásába.

Időnkint elfelejtettem a megkezdett mondatot és azalatt az ő gallérját, vagy haját néztem. Azon tűnődtem, hogy milyenek lehetnek az érzelmei, milyen lehet a multja. Már azon voltam, hogy az ő életének regényét írom meg.

Aztán hirtelen, mint valami mély álomból, felriadtam és megkértem, hogy olvassa el még egyszer, a mit lediktáltam.

— Szívesen!

És most körülbelül a következőket olvasta:

»Carmen az ő szép fejét Sotomaga herceg vállaira hajtotta, hosszú, finom és átlátszó ujjai a nemes hidalgónak szürkülő hajával játszottak.»

Az ilyen felolvasás alatt megesett velem, hogy arcomat elfedtem mind a két kezemmel és rémülten menekültem.

*

Ő — a titkárom — izgatottságomat nem látszott észrevenni. Csak egyszer szólt hozzám mosolyogva:

— Oh, én tudom, hogy ez mi!

— Hogyan! Ön tudja...?

— Igen, igen, már egyszer voltam egy író titkára.

— Ugy? — feleltem én és figyelni kezdtem. — Kinek a titkára volt?

— Delphin Loreilloné.

— Nem ismerem!

— Pedig nagy tehetségű író volt! jegyezte meg titkárom komolyan.

Hallgattam. Az a gondolat, hogy a titkárom nap-nap után összehasonlít engem Delphin Loreillon urral és hogy ez az összehasonlítás esetleg az én hátrányomra szolgálhatna, — ez a gondolat elrontotta az egész napomat.

E pillanattól fogva így okoskodtam:

»Delphin Loreillon sokkal könnyebben dolgozott, mint én!»

Vagy így:

»Vajjon Delphin Loreillon is használta volna ezt a kifejezést?»

*

A vége az lett a dolognak, hogy titkárom elviselhetetlenné vált és akaratlanul is kerülni kezdtem őt.

Nemsokára a következő tartalmú táviratot küldtem neki:

»El kell mennem; ne jöjjön!«

Majd inasomtól üzenteltem neki, hogy nem vagyok itthon.

Egyszer csak épp annyi időm volt, hogy beugorhattam egy szekrénybe, a mikor ő jött.

Végre meguntam ezt a rabbilincset, melyet magam kovácsoltam és egy napon eszembe jutott, hogy még sohasem láttam a szép Olaszországot.

Elsiettem Párisból és három hónapig maradtam távol.

Visszatértemkor értesültem, hogy titkáromat hivatalnokká nevezték ki.

Ő volt az egyetlen titkárom.

Másikat bizonyára nem fogadok sohasem.

Z.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatársaság.

— Weiss József budapesti terménybizományi cég je lentése.—

Debreczen, március 8.

Készáru változatlan

Okt. buza	—
Tav. buza	10.43—44.
Tav. rozs	7.88—89.
Tavaszi zab	5.81—83.
Majusi tengeri 1899	4.58—59.
Julius tengeri	—
aug.—szept. tengeri	—

Kőbányai sertéspiacz. márczius 2. Magyar sörrendü: Öreg nehéz (páronkint 400 kgron felüli 96—46 $\frac{1}{2}$ kr. Közép (páronkint 300—049 klg. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —47 kr. Fialat nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49 $\frac{1}{2}$ klg. Fialat közég (páronkiut 251—320 klg.) 48 $\frac{1}{2}$ —49 krig. Fialat könnyü (páronkiut 250 klg.ig terjedő sulyba. 48—49 kr. Szerbia7 Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) k $\frac{1}{2}$ —48 kraiszárig.8 ujj dözötz $\frac{1}{2}$ 240—2642 kilogramm — sultebuárlg/év99 kraiczárig. Könnyü (páronkinak) kilont gr.-erjedő sulyban) 45—46 krajeán

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Érkezett 1385 drb. összesen lehajtás 1625 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 1328 darab, eladatlanul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 45—47 krig. 320—380 kg sulyban 46—48 krig. Öreg nehéz 46—47 krig. Malaczkok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Bécsi sertésvásár. A si-marxi központi vásároknokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3696 drb fiatal sertést, 5518 darab magyar hizott sertést, összesen: 8963 drbot. Változatlan árak.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 10 k. 9.10 forinton, 100 mm. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajezáron. 150 métermézza 80 k. 9 forint 15 krajezáron. 080 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm, 78 kig: 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 9 10 mm. 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forintua, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 kraiszáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajezáron vegyes, 400 mm 79 k. 9.12 és fél krajezáron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8 99 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8,40 foaton, mind három hó. apra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k. 6.10 fotinton sárga, 150 mm 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k. 9.20 irton, 100 mm. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9,3 0 forinton. 200 mm, 80 20 8 60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8,90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8,90 forinton 100 forinton 77 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8 90 forinton. 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 79 k 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 890 forinton. 100 mm, 86,8 k. 8,90 forintos mind $\frac{1}{2}$, három hónapra.

Szerkesztői üzenetek.

K. Antal. (N.-Várad.) Az ígért küldeményt még mindig nem kaptuk meg. Kérjük tehát gyors beváltását

Kiváncsi. Mintha a Kegyed jóslata közel állana a teljesüléshez!... Kérem az Istent, hogy úgy legyen, bár nem lehetetlen, hogy az egész csak önámítás, amelylyel olyan szívesen csalja meg az ember ön magát. Üdv!

Trubadur. Versét vettük s természetesen közöljük:

Érzséfakasztó bus gondolkozás
Övedzi karesu, bájos homlokod,
Mit ér én nékem tavaszragyogás,
Ha bus homlokodra gondolk.
Engem ne vess,
Kaczagj, ne vess
El bu, ne, hess!
Olyat keres,
Akit szeress,
Boldog lehess,
Engedd szeress —
En oly heves —
En érdemes
Hő imádód:
Az énekes.

... De kár, hogy az utolsó három sor nem olyan jó, mint többi!...

L. L. Dyb név alatt író munkatársunk nem óhajtja elárulni inkognitóját.

V. Odry Árpád kitűnő fiatal művésznk sajnos eltávozik virágvasárnapkor. Ma kő társulatához megy Temesvárra, illetve a fővárosi sznkörbe.

52 szám

Eln: 899.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Igazságügyi miniszterium 1899 február 17-én 10895/899 JM. III.B. szám alatt kelt magas rendletével a debreczeni kir. járásbiróság hivatali helyiségében valamint a debreczeni kir. törvényszék emeleti helyiségeiben szükséges átalakítási munkálatok toganatosítását 375 frt 35 kr költség összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1899 évi ápril hó 10-ik napján délelőtt 10 órakor alulirt kir. törvényszéki elnök hivatalos helyiségében (kir. törvényszéki épület I. em. 66. ajtó szám) írásbeli zárt ajánlati verseny tárgyalást fog tartatni.

A versenyezni óhajtók felhivatnak hogy a fentebbi átalakítási munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előirt 10 százaléknyi, vagyis 37 frt 54 kr bánatpénzzel ellátott szabályszerűen felbélyegzett írásbeli zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtt 9 órájáig hozzám annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

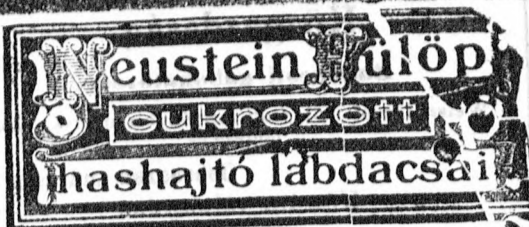
A szóban forgó átalakítási munkálatokra vonatkozó műszaki leírás és részletes feltételek a kir. törvényszék irodaigazgatójánál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Debreczen, 1899. évi február hó 26-án.

Igyártó Sándor
kir. törvényszéki elnök.

Bérkocsik dijsabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó óran túl félórára v. kesőbb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végítzteség a templomban történik, a temetőbe és vissza	2	1 40
A háztól tényleg a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	80	40
A színházról jövet	80	60
bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nap pal enet vagy jövet kézi taakával	50	30
éjjel	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldehez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	70
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	60	40
minden következő órára	1 20	80
Katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	40	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	50	30
	80	50
	40	

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacskok.)

SZÉKSZOBULAS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik. Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerháza
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothachnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerházában.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmu a művelt közönség számára.
ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDZIERH IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR
közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szövegképpel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történeti térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Tervében, czéljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásműveléssel a Világtörténet egy olyan kicsinyített historiai muzeumot nyújtanak az olvasóknak, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemkekéről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű beszt, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfényesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben
famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.
Egy-egy kötet ára
rendkívül diszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászantáblával
8 frt.
Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is
240 füzetben.
Több füzet semmiképp sem lesz.
Hetenkint egy füzet fog közrebozsáttatni.
Egy-egy füzet ára
30 kr.
A füzetes kiadáshoz diszes be-kötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

- a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárban.
- b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával
 - a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
 - b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy aildirt kiadókhöz intézendők.

Tájékoztató képes prospektust
vagy
mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve
küld a mű kiadóhivatala
Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.